

[Cat/Cast] "La llibertat nacional és un requisit per a garantir la justícia social"

LLIBERTAT.CAT :: 24/09/2014

La independencia no es una cuestión sentimental. La independencia es una necesidad y está ligada a la dialéctica de la lucha de clases de nuestro marco nacional.

Catalan

Entrevista a Juli Cuéllar, militant de la Candidatura d'Unitat Popular (CUP) de Mataró

Es tracta d'un militant independentista que va iniciar la seva militància a les Joventuts Independentistes Revolucionàries (JIR) i Maulets, historiador de formació -En una article recent reclamaves la lluita per la independència com un eix estratègic prioritari...

La independència no és una qüestió sentimental. La independència és una necessitat i està estretament lligada a la dialèctica de la lluita de classes del nostre marc nacional. Si les esquerres catalanes volen articular un projecte emancipador i de progrés social han d'assumir que cal trencar amb el marc juridicopolític espanyol, que és una superestructura imposada per les classes dominants, i que històricament ha combinat l'espoli nacional de l'imperialisme castellà amb l'espoli social de les elits autòctones.

La independència és una necessitat i està estretament lligada a la dialèctica de la lluita de classes del nostre marc nacional -Aquest plantejament apuntava a la idea que l'escenari post-9N pot afavorir la confluència de l'alliberament nacional i les reivindicacions populars...

Sociològicament la realitat ja apunta cap aquí, perquè la majoria de la gent partidària de la independència se situa ideològicament a l'esquerra. El problema, fins ara, ha estat que no hi ha una traducció electoral clara, la qual cosa ha facilitat la intoxicació dels sectors conservadors que de forma oportunista han aixecat la bandera de la independència. Ara bé, el binomi independència i socialisme, expressa una realitat objectiva que enllaça amb les arrels populars del catalanisme i que Salvador Seguí exposà de manera diàfana el 1919 en el discurs de l'Ateneo de Madrid.

La majoria de la gent partidària de la independència se situa ideològicament a l'esquerra - Aquesta reivindicació d'independència i socialisme (repartiment de la riquesa) és la que ha abanderat l'independentisme històric. Què creus que ha canviat?

El sistema ja no té relat. L'Espanya de les autonomies no s'aguanta per enlloc, la crisi, el deute i la corrupció han acabat d'ensorrar el seu consens constitucional.

Ara bé, a la Catalunya estricta una part dels sectors dominants han vist que els seus privilegis perillaven i han pretès apropiat-se de la reivindicació independentista, per guanyar temps i per a reeditar el pacte entre oligarquies de 1978. El perill està en què el

moviment independentista delegui la seva força en aquests oportunistes i ignori la naturalesa imperialista i antidemocràtica de l'Estat espanyol. No obstant això, la idea bàsica és la mateixa: la llibertat nacional és una requisit per a garantir la justícia social i els drets i les llibertats que no es pidolen, s'exerceixen.

La idea bàsica és la mateixa: la llibertat nacional és una requisit per a garantir la justícia social i els drets i les llibertats que no es pidolen, s'exerceixen -Alguns pensadors independentistes han afirmat que estem vivint una vertadera revolució catalana, pel fet que des fa pocs anys les consciències de la població s'han capgirat per les llibertats i els drets, paral·lelament a les grans mobilitzacions...

Ser independentista fa vint anys no és el mateix que ara. L'augment exponencial de la consciència nacional i la reivindicació independentista han trencat moltes pors i tabús. Comparteixo gran part de les observacions d'autors com Antonio Baños: estem davant d'una autèntica rebel·lió i tenim l'oportunitat de millorar les nostres condicions de vida i de canviar el sistema.

Estem davant d'una autèntica rebel·lió i tenim l'oportunitat de millorar les nostres condicions de vida i de canviar el sistema -A Mataró, per exemple, el bloc que ha nodrit l'independentisme històricament (Maulets, CUP, MDT, COS, Endavant, SEPC) són persones que dinamitzen i encapçalen les lluites i reivindicacions populars... Com la PAH, la lluita als CAP's, contra les retallades, etc. Com ho valorem?

La gent de l'esquerra independentista sempre hem estat a peu de carrer i vinculats al teixit associatiu de la ciutat. Gràcies a l'accés a les institucions hem pogut donar més projecció a moltes d'aquestes lluites. Som molt respectuosos amb l'autonomia dels moviments, tot i així sempre procurem enfocar les seves reivindicacions més enllà de l'àmbit sectorial donant una perspectiva més global, de ciutat i de país.

Gràcies a l'accés a les institucions hem pogut donar més projecció a moltes d'aquestes lluites -Com a historiador, trobes similituds amb altres moments de la història, i diferències substancials en relació amb altres situacions de canvi?

Cada context històric és únic, i malgrat tot, el moment actual té força similituds amb el període de 1917-1918, quan la Lliga Regionalista va frustrar les reivindicacions autonomistes i de regeneració democràtica per acabar formant part del govern monàrquic. Aquell període va desembocar en el pistolerisme patronal i la Dictadura de Primo de Rivera, però també va marcar el canvi irreversible de l'hegemonia dins del catalanisme.

-Què signifiquen per a tu els termes "Ruptura", "Independència" i "República catalana"?

La ruptura democràtica és restituir la sobirania al poble perquè pugui decidir-ho tot, sense

la tutela dels poders fàctics. La independència és un objectiu estratègic per poder iniciar un procés constituent de la futura República catalana independent, que és el punt de partida per a construir una societat catalana socialista, ecològica i no patriarcal.

La independència és un objectiu estratègic per poder iniciar un procés constituent de la futura República catalana - Creus que el moviment popular per la independència està situat sota aquests tres termes?

La mobilització independentista dels últims quatre anys s'ha fonamentat en la idea de la transversalitat i ha posat de manifest la feblesa de les esquerres i de la pròpia esquerra independentista. Però aquest plantejament té data de caducitat, el 9N marcarà un abans i un després. Cal que les esquerres ens preparem per conquerir l'hegemonia política, començant per fer una campanya potent a favor del SÍ SÍ, que posi èmfasi en qüestions bàsiques: l'educació i la sanitat públiques, el dret a l'habitatge, el repartiment del treball i la riquesa.

El 9N marcarà un abans i un després. Cal que les esquerres ens preparem per conquerir l'hegemonia política -Quant a la qüestió territorial, com valors que ha contribuït aquest moviment a la consciència nacional en altres territoris dels Països Catalans durant els darrers tres o quatre anys?

El procés que es viu a la Catalunya estricta ha sacsejat bona part dels esquemes sobre la construcció nacional. Cal treballar perquè una eventual independència de Catalunya també sigui una oportunitat per articular la nació completa.

El procés que es viu a la Catalunya estricta ha sacsejat bona part dels esquemes sobre la construcció nacional - Per últim, la qüestió territorial i la consciència de Països Catalans tan arrelada a l'independentisme de continuïtat històrica, creus que es pot convertir en un topall a l'hora de bastir aliances tàctiques amb sectors com Procés Constituent, Podem, Guanyem Barcelona i similars?

La realitat dels Països Catalans és molt més diversa! Genèricament, davant de possibles acords amplis amb altres forces d'esquerres, trobo més preocupant que no es qüestionin les menjadores i els càrrecs de confiança, que s'accepti el bilingüisme com una cosa natural o que es rebaixi l'opció independentista que avui dia representa la CUP a una etèria apel·lació al dret a decidir.

Trobo més preocupant que no es qüestionin les menjadores i els càrrecs de confiança, que s'accepti el bilingüisme com una cosa natural...

Traducción La Haine

Castellano

Se trata de un militante independentista que inició su militancia a las Juventudes Independentistas Revolucionarias (JIR) y Maulets, historiador de formación -En una artículo reciente reclamabas la lucha por la independencia como un eje

estratégico prioritario...

La independencia no es una cuestión sentimental. La independencia es una necesidad y está estrechamente ligada a la dialéctica de la lucha de clases de nuestro marco nacional. Si las izquierdas catalanas quieren articular un proyecto emancipador y de progreso social tienen que asumir que hay que romper con el marco jurídico político español, que es una superestructura impuesta por las clases dominantes, y que históricamente ha combinado el expolio nacional del imperialismo castellano con el expolio social de las élites autóctonas.

La independencia es una necesidad y está estrechamente ligada a la dialéctica de la lucha de clases de nuestro marco nacional -Este planteamiento apuntaba a la idea que el escenario puesto-9N puede favorecer la confluencia de la liberación nacional y las reivindicaciones populares...

Sociológicamente la realidad ya apunta ninguno aquí, porque la mayoría de la gente partidaria de la independencia se sitúa ideológicamente a la izquierda. El problema, hasta ahora, ha sido que no hay una traducción electoral clara, lo cual ha facilitado la intoxicación de los sectores conservadores que de forma oportunista han levantado la bandera de la independencia. Ahora bien, el binomio independencia y socialismo, expresa una realidad objetiva que enlaza con las raíces populares del catalanismo y que Salvador Seguí expuso de manera diáfana el 1919 en el discurso del Ateneo de Madrid.

La mayoría de la gente partidaria de la independencia se sitúa ideológicamente a la izquierda -Esta reivindicación de independencia y socialismo (reparto de la riqueza) es la que ha abanderado el independentismo histórico. Que crees que ha cambiado?

El sistema ya no tiene relato. El España de las autonomías no se aguanta en ninguna parte, la crisis, la deuda y la corrupción han acabado de hundir su consenso constitucional.

Ahora bien, en la Cataluña estricta una parte de los sectores dominantes han visto que sus privilegios peligraban y han pretendido apropiarse de la reivindicación independentista, para ganar tiempo y para reeditar el pacto entre oligarquías de 1978. El peligro está en que el movimiento independentista delegue su fuerza en estos oportunistas e ignore la naturaleza imperialista y antidemocrática del Estado español. Sin embargo, la idea básica es la misma: la libertad nacional es una requisito para garantizar la justicia social y los derechos y las libertades que no se piden, se ejercen.

La idea básica es la misma: la libertad nacional es una requisito para garantizar la justicia social y los derechos y las libertades que no se piden, se ejercen -Algunos pensadores independentistas han afirmado que estamos viviendo una verdadera revolución catalana, por el hecho que desde hace pocos años las conciencias de la población se han cambiado por las libertades y los derechos, paralelamente a las grandes movilizaciones...

Ser independentista hace veinte años no es el mismo que ahora. El aumento exponencial de la conciencia nacional y la reivindicación independentista han roto muchos miedos y tabúes.

Comparto gran parte de las observaciones de autores como Antonio Baños: estamos ante una auténtica rebelión y tenemos la oportunidad de mejorar nuestras condiciones de vida y de cambiar el sistema.

Estamos ante una auténtica rebelión y tenemos la oportunidad de mejorar nuestras condiciones de vida y de cambiar el sistema -En Mataró, por ejemplo, el bloque que ha nutrido el independentismo históricamente (Maulets, CUP, MDT, COS, Endavant, SEPC) son personas que dinamizan y encabezan las luchas y reivindicaciones populares... Como la PAH, la lucha a los NINGUNA's, contra los recortes, etc. Como lo valoras?

La gente de la izquierda independentista siempre hemos sido a pie de calle y vinculados al tejido asociativo de la ciudad. Gracias al acceso a las instituciones hemos podido dar más proyección a muchas de estas luchas. Somos muy respetuosos con la autonomía de los movimientos, aún así siempre procuramos enfocar sus reivindicaciones más allá del ámbito sectorial dando una perspectiva más global, de ciudad y de país.

Gracias al acceso a las instituciones hemos podido dar más proyección a muchas de estas luchas -Como historiador, encuentras similitudes con otros momentos de la historia, y diferencias sustanciales en relación con otras situaciones de cambio?

Cada contexto histórico es único, y a pesar de todo, el momento actual tiene bastantes similitudes con el periodo de 1917-1918, cuando la Liga Regionalista frustró las reivindicaciones autonomistas y de regeneración democrática para acabar formando parte del gobierno monárquico. Aquel periodo desembocó en el *pistoleroismo patronal y la Dictadura de Primo de Rivera, pero también marcó el cambio irreversible de la hegemonía dentro del catalanismo.

-Qué significan para ti los términos “Ruptura”, “Independencia” y “República catalana”?

La ruptura democrática es restituir la soberanía en el pueblo porque pueda decidirlo todo, sin la tutela de los poderes fácticos. La independencia es un objetivo estratégico para poder iniciar un proceso constituyente de la futura República catalana independiente, que es el punto de partida para construir una sociedad catalana socialista, ecológica y no patriarcal.

La independencia es un objetivo estratégico para poder iniciar un proceso constituyente de la futura República catalana - Crees que el movimiento popular por la independencia está situado bajo estos tres términos?

La movilización independentista de los últimos cuatro años se ha fundamentado en la idea de la transversalidad y ha puesto de manifiesto la debilidad de las izquierdas y de la propia izquierda independentista. Pero este planteamiento tiene fecha de caducidad, el 9N marcará

un antes y uno después. Hace falta que las izquierdas nos preparemos para conquistar la hegemonía política, empezando para hacer una campaña potente a favor del SÍ SÍ, que ponga énfasis en cuestiones básicas: la educación y la sanidad públicas, el derecho a la vivienda, el reparto del trabajo y la riqueza.

El 9N marcará un antes y uno después. Hace falta que las izquierdas nos preparemos para conquistar la hegemonía política -En cuanto a la cuestión territorial, como valoras que ha contribuido este movimiento a la conciencia nacional en otros territorios de los Países Catalanes durante los últimos tres o cuatro años?

El proceso que se vive en la Cataluña estricta ha sacudido buena parte de los esquemas sobre la construcción nacional. Hay que trabajar porque una eventual independencia de Cataluña también sea una oportunidad para articular la nación completa.

El proceso que se vive en la Cataluña estricta ha sacudido buena parte de los esquemas sobre la construcción nacional - Por último, la cuestión territorial y la conciencia de Países Catalanes tan arraigada al independentismo de continuidad histórica, cruces que se puede convertir en un tope a la hora de construir alianzas tácticas con sectores como Proceso Constituyente, Podemos, Ganamos Barcelona y similares?

La realidad de los Países Catalanes es mucho más diversa! Genéricamente, ante posibles acuerdos amplios con otras fuerzas de izquierdas, encuentro más preocupando que no se cuestionen los cargos de confianza, que se acepte el bilingüismo como una cosa natural o que se rebaje la opción independentista que hoy en día representa la CUP a una etérea apelación al derecho a decidir.

Encuentro más preocupando que no se cuestionen las *menjadores y los cargos de confianza, que se acepte el bilingüismo como una cosa natural...

<https://ppcc.lahaine.org/cat-cast-quot-la-llibertat>